

andet Tings Udvalg, henvises til, at man baade ved Baneanlæg og militære Øvelser har analoge Tilfælde, men det beror paa en Fejltagelse. Hvis der sker Skade ved de militære Øvelser, bliver denne Skade takseret og erstattet — det hænder nu mange Gange, at der virkelig er sket Skade, som det slet ikke er saa let bagefter at paavise. Ved Ekspropriation til Baneanlæg — og det samme gælder ved Ekspropriation til Vejanlæg og andre offentlige Formaal — forrentes Købesummen fra den Dag, det offentlige overtager Brugen af det eksproprierede. Det er det, man her har villet bort fra; det offentlige har villet nyde Rettighederne uden at bære de Byrder, der er paa Ejendommen. For de kommende Ejere, Husmændene, er det selvfølgelig baade hensigtsmæssigt og et berettiget Ønske, at Jorden kan blive udstykket til dem og blive stillet til deres Raadighed paa et tidligere Tidspunkt end 1. April; det kan muligt have nogen Betydning for det kommende Aars Høst, og det synes jeg, der er al Grund til at tage Hensyn til. Men fordi man vil imødekomme berettigede Krav fra Folk, der skal bruge Jorden i Fremtiden, bør man ikke indføre Lovregler, der gaar de tidligere Ejere for nær. Ved Lensloven blev der begaaet en Uret mod de daværende Ejere, og man bør nu ikke ved en Tillægslov forøge den Uret, man allerede tidligere har begaaet mod den Samfundsklasse.

Jeppesen (Drusebjerg): Den Regel, som det foreliggende Lovforslag fastslaar med Hensyn til Afleveringen af Majoratsjord og Præstegaardsjord, er jo hidtil blevet fulgt i saa godt som alle Tilfælde ganske frivilligt. Det er kun i ganske faa Tilfælde, Brugerne har stillet Krav enten om Erstatning eller ogsaa om, at den nye Bruger ventede til den Tid, der var fastsat som Frist for Afleveringen, nemlig 1. April. Men der har jo været enkelte saadanne Tilfælde, og det vil da være naturligt, at man gennem Loven faar fastslaaet en Regel, hvorefter Jordlovsudvalget kan stille Krav om, at Jorden delvis bliver taget i Besiddelse før den Tid, der er nævnt i Loven, den 1. April. Jeg kan ikke se, at man, som der er blevet nævnt fra anden Side, ved at foretage et saadant Skridt vil komme til at krænke Ejendomsretten, for det er jo kun en rent teoretisk Betragtning, der i saa Henseende kan lægges til Grund. Sagen er nemlig den, at Landinspektøren foretager sine Opmaalinger, og Udstykningen finder Sted paa

en Tid af Aaret, hvor man ikke vil kunne komme til at anrette nogen Skade paa de Marker, her er Tale om. Dertil kommer, at det jo ikke har været Ejerne, der i noget Tilfælde har rejst Indsigelse imod, at man foretog disse Arbejder paa Lens- og Præstegaardsjorder. Saa vidt mig kekendt har det i de Tilfælde, hvor der har været rejst Indsigelse, været Brugerne, Forpagterne, der gjorde Indsigelse, medens man ikke har haft noget at indvende fra Ejernes Side. Jeg kan derfor slet ikke se, at man vil komme til at gaa Ejerne for nær, og da ganske særlig ikke, naar det er fastsat, at der kan ydes en Erstatning i Tilfælde, hvor det viser sig, at man er gaaet de hidtilværende Brugeres Interesser for nær. Selv om jeg altsaa er enig med den ærede socialdemokratiske Ordfører i, at der vist kun i Undtagelsestilfælde, eller maaske slet ikke i noget Tilfælde, vil komme til at foreligge Erstatningskrav, mener jeg dog, det er rigtigt, at der findes en Erstatningsregel i Loven, for derigennem ydes der netop det Værn, som der kan stilles Krav om fra de tidligere Brugeres Side, hvis det skulde vise sig, at de har et billigt Krav paa Erstatning. Jeg ved for øvrigt ikke, hvorledes et saadant Erstatningskrav kunde forekomme. De eneste Marker, man kunde tænke sig kunde lide Skade, er Græs- eller Vintersædmarker, dels ved, at Landinspektøren og hans Folk skal færdes der, dels maaske ogsaa derved, at de nye Brugere, Husmændene, kører der med deres Byggematerialer. Men da den hidtidige Bruger skal aflevere Jorden til 1. April og altsaa hverken vil komme til at høste Sæd eller Hø, vil der jo ikke være Tale om, at den Skade, der opstaar paa den Maade, vil bevirke, at han faar mindre Indtægt, eller at hans berettigede Krav og Interesser lider Afbræk. Ud fra disse Betragtninger maa det forekomme mig, at der vel muligvis er liden Grund til Erstatningsparagraffen, men da der dog kunde tænkes at forekomme Tilfælde, hvor der var Grund til at yde Erstatning, mener jeg, det er rigtigst, at den staar der.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme her i Tinget.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen): Jeg takker de tre Partiers Ordførere for den uforbeholdne Tilslutning, de har givet det foreliggende Forslag, og har saa et Par Bemærkninger at gøre til det konser-